

Arrest

nr. 156 299 van 10 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. STROBBE en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, V. A. (...), verklaarde de Oekraïense nationaliteit te bezitten en van Oekraïense origine te zijn. U was woonachtig in Zaporizha. Begin augustus 2014 kwamen 3 mannen naar uw huis die stelden dat u voor de Oekraïense autoriteiten moest gaan vechten. Ze stelden hierbij dat u bij een oproeping direct diende mee te gaan om een gevangenisstraf te vermijden. Omdat u niet akkoord was met de oorlog waarbij dorpen en steden in Donbas werden aangevallen en vernietigd, wilde u niet aan de gevechten deelnemen. U voegde eraan toe dat de privé milities die er vechten een fascistisch en nazistisch gedachtengoed hadden en dat de strijd onwettig was gezien men de eigen bevolking aanvalt. Omwille van een vrees te worden gemobiliseerd, hetzij door de milities hetzij door het leger, vertrok u in

september 2014 naar België waar u op 18/09/2014 aankwam. U vroeg er op 8/10/2014 asiel aan. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: uw binnenlands en internationaal paspoort, de Belgische identiteitskaart van uw vader, uw geboorteakte, uw rijbewijs, foto's en 2 usb sticks.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw enig asielmotief een vrees is om door het militair commissariaat te worden opgeroepen om u als reservist in het kader van de mobilisatie aan te melden en een vrees om gedwongen gerekruteerd te worden door privé milities die actief zijn in de Donbas regio. Omwille van uw politieke overtuigingen, namelijk dat u het een onwettige oorlog vindt waarbij de onwettige en naziachtige Oekraïense autoriteit hun eigen bevolking aanvalt en dat u niet akkoord bent dat fascistische privé milities voor de Oekraïense autoriteiten vechten, zou u hier echter niet op kunnen ingaan. U gaf hierbij aan dat diezelfde autoriteiten op vreedzame burgers schieten en dorpen en steden vernietigen. Voorts gaf u nog aan niet naar het front te willen omdat u wil leven en een vrees heeft om naar de gevangenis te worden gestuurd omwille van uw weigering te gaan vechten.

Betreffende uw vrees om door privé milities te worden ingelijfd dient te worden gesteld dat het Commissariaatgeneraal over informatie beschikt waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat er geen aanwijzingen zijn van dergelijke praktijken waarbij privé milities zoals Pravy Sektor mensen verplicht rekruteert (COI focus: gedwongen rekrutering pravy sektor; OCHR rapporten). Voorts werden ook opzoeken verricht naar gedwongen rekruteringen door de autoriteiten en blijkt dat dit geenszins buiten de daarvoor voorziene procedures gebeurt (COI focus recrutement forcé). Indien dergelijke zaken daadwerkelijk plaatsvinden zou hier ongetwijfeld over gerapporteerd worden. Bijgevolg kan u niet overtuigen dat u op officieuze wijze verplicht gemobiliseerd zou worden, hetzij door de private milities hetzij door de autoriteiten. Uw bewering dat het militaire commissariaat onder andere in augustus mensen naar u heeft gestuurd en zij met een gevangenisstraf dreigden indien u niet ging gaan strijden komt dan ook weinig overtuigend over daar u nog geen convocatie heeft ontvangen om zich op het militair commissariaat te melden (CGVS p.7).

Betreffende een eventueel toekomstige oproeping in het kader van de mobilisatie(s) dient gesteld te worden dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en moet voorts worden opgemerkt dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als dienstplichtige of als reservist kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren.

Welnu, in casu dient te worden geoordeeld dat door u geen overtuigende elementen heeft aangehaald om u omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw dienstweigering gebaseerd is op uw politieke overtuigingen, namelijk dat u het een onwettige oorlog vindt waarbij de onwettige en naziachtige Oekraïense autoriteit hun eigen bevolking aanvalt en dat u niet akkoord bent dat fascistische privé milities voor de Oekraïense autoriteiten vechten. U gaf hierbij aan dat diezelfde autoriteiten op vreedzame burgers schieten en dorpen en steden vernietigen. Voorts gaf u nog aan niet naar het front te willen omdat u wil leven en een vrees te hebben naar de gevangenis te worden omwille van uw weigering te gaan vechten. Hieruit blijkt bijgevolg dat uw weigering niet is ingegeven door (een vrees voor) een ernstige discriminatoire behandeling daar u zelf aangaf dat iedereen kan worden gemobiliseerd (CGVS p.8). U gaf ook wel aan dat zelfs mensen die niet medisch geschikt worden naar het front worden gestuurd (CGVS p.10). Echter blijkt uit de voorhanden zijnde informatie waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat mensen die in het kader van de mobilisatie medisch ongeschikt worden verklaard, vrijgesteld worden of taken krijgen die aangepast zijn aan hun medische toestand (COI focus: mobilisation 2015). U brengt geen objectieve informatie aan die deze informatie tegenspreekt noch blijkt dit uit uw persoonlijke toestand daar u nog geen convocatie in het kader van de mobilisatie heeft gekregen. Van een diepgewortelde afkeer voor geweld is evenmin sprake daar u dit op geen enkele

wijze tijdens uw relaas naar voor bracht. U stelde bovendien dat u begreep dat mensen de wapens opnemen indien zij beschoten worden wat dan ook geenszins wijst op een diepgewortelde afkeer voor geweld (CGVS p.6). De door u verklaarde gewetensbezwaren zijn evenmin van dien aard dat ze internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

U gaf u aan dat de betrokken regio's in Dobas referenda hadden gehouden waardoor zij op basis van de uitslag naar uw mening het recht zouden hebben op zelfbeschikking. U gaf verder aan dat u de presidentsverkiezingen als onwettig beschouwt, de regering nazistisch is en zij op hun bevolking schiet. Op basis van deze elementen stelde u dan ook dat de militaire actie in Donbas onwettig is. U stelde dat een land in principe het recht heeft zijn territorium te beschermen maar dit desgevallend niet opgaat gezien het onwettige karakter van de regering en het legitieme recht op zelfbeschikking op basis van de gehouden referenda in Donbas (CGVS p.6- 8). Echter dient te worden gesteld dat de presidentsverkiezingen door oa het OSCE (organisation for security and co-operation) als legitiem werden beschouwd en de huidige regering door een grote meerderheid van de internationale gemeenschap erkend worden. Betreffende uw redenering dat de huidige regering nazistisch is, kunt u dit onvoldoende onderbouwen. U beperkte zich immers tot het benoemen van enkele parlamentsleden met (zeer) radicale standpunten uit de formaties Svoboda en Rechtse Sektor (CGVS p.9,11). Echter volstaat het niet om enkele extreme elementen uit de regering en het parlement aan te halen om dit vervolgens te veralgemenen naar de hele regering, te meer deze partijen slechts weinig zetels in het parlement konden halen -Svoboda haalde bij de laatste parlamentsverkiezingen 6 zetels en Rechtse Sektor 1 zetel terwijl de winnende partij van de president 132 zetels behaalde wat het soortgelijke gewicht van deze extreme partijen dan ook duidelijk weergeeft (zie landeninformatie). U gaf hierbij ook aan dat u de huidige president Poroshenko niet als radicaal ervoer wat het gewicht van uw uitspraak dat dit een nazi regering zou zijn dan ook verder relativeert (CGVS p.11). De referenda daarentegen werden, met uitzondering van Rusland, internationaal niet erkend door de internationale gemeenschap. Bijgevolg dient te worden gesteld dat uw persoonlijke visie die in se akkoord gaat met de afscheuring niet opweegt tegen het belang van de staat -bestuurd door democratisch verkozen leiders en beschikkend over een (grotendeels) internationaal erkend mandaat- die een legitieme strijd voert ter bescherming van zijn territoriale integriteit. Dat bij dergelijke militaire acties geweld wordt gebruikt tegen eigen staatsburgers is inherent aan het beschermen van de territoriale integriteit tegen delen die zich (gewapenderhand) van het land willen afscheuren. Uw bewering als zou het een onwettige strijd zijn omdat men op de eigen bevolking schiet is dan ook zinledig (CGVS p.8). U kan hierbij evenmin een persoonlijk belang, los van uw politieke overtuigingen, laten gelden dat u tegen uw eigen volk dient te vechten daar u geen Russische achtergrond heeft, zichzelf niet als Rus (of Oekraïner) beschouwt maar eerder als een wereldburger en u naast het Russisch evenzeer het Oekraïens spreekt waardoor er in deze geen redenen kunnen worden aangenomen die het voor u onoverkomelijk maken om mee met de Oekraïense strijdkrachten te strijden (CGVS p.2, 4, 9). Dat er ook private militias betrokken zijn bij de anti-terroristische operatie, zoals de Oekraïense autoriteiten het conflict benoemen, doet in se niets af aan de wettelijkheid van het bestuur of van de militaire actie zoals u aangaf (CGVS p.8).

Daarnaast gaf u aan dat er vele militias met nazisympathieën aan de strijd deelnemen hetgeen volgens u de legitimiteit van de aanvallen op Donbas (verder) ondermijnt. Betreffende deze zeer extremistische elementen dient te worden gesteld dat deze zich (voornamelijk) bevinden in de zogenaamde vrijwilligersbataljons. Ook u maakte duidelijk een distinctie tussen deze bataljons die vele extremistische elementen bevatten en het reguliere Oekraïens leger waarvan u stelt dat deze alle soorten mensen en origines bevat en dat u er geen weet van heeft dat dergelijke verwerpelijke sympathieën breed gedragen worden binnen het reguliere leger. De door u neergelegde informatie en foto's (ook op de stick) van mensen en bewegingen die weinig subtiele nazisympathieën tentoonspreiden hebben allen betrekking op leden en sympathisanten van vrijwilligersbataljons en extreemrechtse groeperingen en zijn dan ook niet representatief voor het regulier Oekraïens leger noch voor de positie van Oekraïense autoriteiten (CGVS p.5, 10). Zoals in bovenstaande reeds werd gemotiveerd volstaat het niet om bepaalde extreme en dubieuze elementen aan te halen, zelfs in gevalle deze (in)direct door de autoriteiten worden gebruikt of gesteund, om de legitimiteit van de Oekraïense strijdkrachten of autoriteiten te ondermijnen. Voorts dient te worden gesteld dat eveneens reeds werd gemotiveerd dat er geen informatie voorhanden is dat deze vrijwilligersbataljons verplicht mensen rekruteren waardoor er geen redenen zijn om aan te nemen dat u in dergelijke bataljons onder druk zou worden ingelijfd.

Wat betreft uw bezwaar tegen een deelname aan het militaire conflict in het oosten van het land omwille van de methodes en middelen die door de Oekraïense autoriteiten worden aangewend tijdens het conflict – u zei dat de Oekraïense autoriteiten op onschuldige burgers schoot en hierbij dorpen en steden vernielde (CGVS, p.4, 6 DVZ vragenlijst punt 3.5) – dient te worden opgemerkt dat er geen aanwijzingen zijn dat er in het huidige conflict sprake zou zijn van grootschalige en systematische mensenrechtenschendingen door het Oekraïense leger. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. OHCHR, Report on the human rights situation in Ukraine: 8th Report (15

December 2015), 9th Report (1 December to 15 February), 10th Report (16 February to 15 May 2015)), blijkt dat er weliswaar gewag wordt gemaakt van bepaalde schendingen van de mensenrechten door de strijdende partijen, maar dat deze schendingen vooral worden begaan door enkele specifieke groepen of eenheden, zoals de gewapende groepen langs de kant van de pro-Russische separatisten, sommige nationalistische Oekraïense volksmilities die tegen de separatisten vechten of de Veiligheidsdienst van Oekraïne (SBU) aan de kant van de Oekraïense overheid. In de beschikbare rapporten wordt er geen gewag gemaakt van systematische of grootschalige schendingen van de mensenrechten of het oorlogsrecht door het reguliere Oekraïense leger, waar u mogelijk in de toekomst bij een volgende mobilisatie als reservist zou kunnen worden gelijfd. Het Commissariaat-generaal meent dan ook dat u niet kunt aantonen dat er een reëel kans bestaat u in het kader van een (toekomstige) mobilisatie als reservist in het reguliere Oekraïense leger blootgesteld zou worden aan het risico om deel te nemen aan daden die ingaan tegen de basisregels van de menselijke omgang.

Wat betreft uw onwil om naar het front te worden gestuurd omdat u (gewoon) wil leven en schrik heeft voor oorlog (CGVS p.7, 10), dient te worden opgemerkt dat dit een motief is dat ingegeven is vanuit een louter persoonlijke belang en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een oproeping als dienstplichtige of reservist en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Het ligt in de bevoegdheid van een staat om zijn troepen in te zetten in een conflict en hiertoe de nodige manschappen te voorzien. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen onder de ingezette troepen is eigen aan een gewapend conflict en maakt dan ook geen vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten slotte vreesde u naar de gevangenis te worden gestuurd omdat u geweigerd hebt aan de mobilisatie mee te werken. Echter zijn er geen redenen om aan te nemen dat u hiervoor tot een gevangenisstraf zou worden veroordeeld gezien u nog geen enkele oproeping hebt gekregen en de mobilisatie van reservisten door het leger volgens geijkte procedures (waaronder het toesturen van een convocatie) verloopt. Zoals eerder al werd aangestipt is er geen informatie voorhanden dat de Oekraïense autoriteiten verplicht, buiten de wettelijk hiertoe voorziene procedures, mensen rekruteren waardoor er evenmin redenen zijn dat u naar de gevangenis zou worden gestuurd daar u nog niet officieel werd opgeroepen. Hoe dan ook is de Commissaris-generaal van mening dat de voorziene gevangenisstraffen voor dienstweigering en desertie (twee tot vijf jaar) niet disproportioneel zijn waardoor ook op deze basis geen beschermingsstatus kan verleend worden, zelfs indien het hypothetisch karakter van uw vrees zou komen te vervallen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat de door u verklaarde politieke en gewetensbezwaren onvoldoende zijn om internationale bescherming te rechtvaardigen. Daarnaast is het op basis van objectieve informatie niet aannemelijk dat u door private militieën verplicht zou worden gerekruteerd of door het leger op ongeoorloofde wijze zou worden gerekruteerd.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw

administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie Zaporizha waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De overige door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw binnenlands en internationaal paspoort, de Belgische identiteitskaart van uw vader, uw rijbewijs en uw geboorteakte bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven.

De USB sticks bevatten verscheidene fragmenten waarbij getuigenissen opduiken van mensen over de beschietingen door het Oekraïens leger en geven een beeld van de tragische impact die dit conflict op de betrokken regio heeft. Echter kan dit niet de onwettigheid van het conflict aantonen noch dat er op grote schaal en op systematische wijze mensenrechtenschendingen door het Oekraïens leger wordt begaan. U stelde dat er ook sprake was van gedwongen mobilisaties (CGVS p.4) al kan dit niet (objectief) uit de fragmenten worden gedistilleerd en blijkt uit objectieve informatie dat er geen sprake is van gedwongen rekruteringen buiten de geijkte procedures (zie COI focus en OCHCR rapporten). Ten slotte bevatten de sticks een filmfragment waarbij 2 leden (Pravy sektor) naast een opgehangen tegenstander staan. Ondanks het verwerpelijke karakter van dit soort praktijken kan dit evenmin aantonen dat er sprake zou zijn van systematische en grootschalige mensenrechtenschendingen naar aanleiding van het aanhoudende conflict, laat staan vanwege de reguliere Oekraïense strijdkrachten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van de artikelen 48, 49, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van “*het algemene rechtsbeginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en evenredigheid*”.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Betreffende de niet nader gepreciseerd opgeworpen schending van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet merkt de Raad vooreerst op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/6, eerste lid van de vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar deze wetbepaling enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven toont verzoekende partij *in concreto* niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden. Het derde lid van dit artikel is op verzoekende partij niet van toepassing daar verzoekende partij geen onderdaan betreft van een lidstaat van de Europese Gemeenschappen of van een land dat partij is bij een toetredingsverdrag tot de Europese Unie dat nog niet in werking is getreden. Waar verzoekende partij de schending van de formele motiveringsplicht inroept, merkt de Raad op dat aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. In verband met de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij niet kan overtuigen dat zij op officieuze wijze verplicht gemobiliseerd zou worden, hetzij door private milities hetzij door de autoriteiten, daar uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er geen aanwijzingen zijn van dergelijke praktijken waarbij privé-milities zoals *Pravy Sektor* mensen verplicht rekruteert en dat evenmin blijkt dat er gedwongen rekruteringen door de Oekraïense autoriteiten plaatsvinden buiten de daarvoor voorziene procedures, voert verzoekende partij in haar verzoekschrift vooreerst aan dat het risico wel degelijk bestaat dat zij zal worden ingelijfd in privé-milities en dat zij dit aantoot aan de hand van het talrijke beeldmateriaal en de foto's die door haar werden voorgelegd. Verder oppert verzoekende partij dat door de Oekraïense overheid wel degelijk gerekruteerd wordt buiten de daartoe voorziene procedures en dat de geldende procedures met de voeten worden getreden.

2.2.3.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij, in een poging om desbetreffend motief van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de motivering van verwerende partij afdoende en concreet te weerleggen. Wat betreft haar bemerking dat uit het talrijke beeldmateriaal en de foto's die zij neerlegde blijkt dat gedwongen rekruteringen door privé-milities wel degelijk gebeuren, dient immers te worden vastgesteld dat door verwerende partij werd gemotiveerd dat het niet (objectief) uit de fragmenten gedistilleerd kan worden dat dergelijke gedwongen rekruteringen gebeuren. Louter het tegendeel beweren, zonder het aanvoeren van concrete argumenten, volstaat geenszins om desbetreffend motief te weerleggen. Voorts laat verzoekende partij na objectieve andersluidende informatie neer te leggen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich heeft gebaseerd om te stellen dat er geen aanwijzingen zijn van praktijken waarbij privé-milities zoals *Pravy Sektor* mensen verplicht rekruteert en dat evenmin blijkt dat er buiten de daarvoor voorziene procedures gedwongen rekruteringen door de Oekraïense autoriteiten gebeuren (administratief dossier, stuk 11, landeninformatie, delen 4-5) niet langer actueel of niet correct is. Haar beweringen dat wel degelijk het risico bestaat dat zij zal worden ingelijfd in privé-milities en dat de Oekraïense overheid wel degelijk gedwongen rekruteert buiten de daarvoor voorziene procedures, betreffen dan ook blote beweringen.

2.2.4.1. Betreffende de opmerking van verwerende partij dat internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als dienstplichtige of als reservist slechts toegekend kan worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren, doch dat *in casu* dient te worden geoordeeld dat verzoekende partij geen overtuigende elementen heeft aangehaald om haar omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan, betoogt verzoekende partij vooreerst dat er wel degelijk sprake is van

ernstige discriminatie indien verzoekende partij ondanks haar medische ongeschiktheid verplicht zou worden deel te nemen aan militaire acties. Daarnaast meent verzoekende partij dat haar internationale bescherming geboden moet worden daar zij dreigt te worden ingezet voor activiteiten waarbij op grote schaal vreedzame burgers worden beschoten en zij gedwongen zal worden om haar medewerking te verlenen aan onwettige militaire acties. Verzoekende partij stelt dat de Oekraïense regering zonder meer nazistisch is, dat bovendien de leider van het extreemrechtse *Pravy Sektor* thans benoemd is tot opperbevelhebber van het Oekraïense leger en dat, daar waar verwerende partij de *Svoboda*-partij afdoet als een extreme partij met weinig invloed, vastgesteld dient te worden dat door deze partij meerdere ministerposten met betrekking tot politie en binnenlandse veiligheid worden bekleed. Derhalve wordt er allerminst een legitieme strijd gevoerd ter bescherming van een territoriale integriteit doch eerder een oorlog die is ingegeven door fascistische en nazistische motieven. Ten slotte bemerkt verzoekende partij nog dat uit het door haar aangebrachte beeldmateriaal blijkt dat de privé-milities tot wreedheden in staat zijn, zo staat onder meer het extreemrechtse *Pravy Sektor* bekend voor zijn wreedheden tegen etnische Russische Oekraïners en hebben de leiders van deze nationalistische organisatie uitgesproken nazisympathieën. Er is onmiskenbaar sprake van ernstige gewetensbezwaren indien verzoekende partij gedwongen wordt deel te nemen aan nazistische militaire interventies.

2.2.4.2. De Raad wijst verzoekende partij evenwel op de uitgebreide motivering van verwerende partij waaruit blijkt dat door verzoekende partij geen overtuigende elementen werden aangehaald om haar internationale bescherming om reden van weigering tot het vervullen van verplichtingen als dienstplichtige of als reservist toe te kennen omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren. Meer bepaald werd opgemerkt dat de vrees van verzoekende partij om ondanks haar medische ongeschiktheid te worden verplicht om deel te nemen aan militaire acties louter hypothetisch is daar zij nog geen convocatie heeft gekregen in het kader van de mobilisatie en dat verder uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat mensen die in het kader van de mobilisatie medisch ongeschikt worden verklaard, vrijgesteld worden of taken krijgen die aangepast zijn aan hun medische toestand (administratief dossier, stuk 14, landeninformatie, deel 8); dat verzoekende partij haar redenering dat de huidige regering nazistisch is onvoldoende kan onderbouwen daar zij zich beperkte tot het benoemen van enkele parlamentsleden met (zeer) radicale standpunten uit de formaties *Svoboda* en *Pravy Sektor* hetgeen niet volstaat om te besluiten dat de volledige regering nazistisch zou zijn, te meer deze partijen slechts weinig zetels in het parlement konden halen en verzoekende partij bovendien zelf aangaf dat zij de huidige president Poroshenko niet als radicaal ervoer; dat de persoonlijke visie van verzoekende partij die *in se* akkoord gaat met de afscheuring niet opweegt tegen het belang van de staat die een legitieme strijd voert ter bescherming van zijn territoriale integriteit en dat het gegeven dat bij dergelijke militaire acties geweld wordt gebruikt tegen eigen staatsburgers inherent is aan het beschermen van de territoriale integriteit tegen delen die zich (gewapenderhand) van het land willen afscheuren, waardoor de bewering van verzoekende partij dat het een onwettige strijd zou zijn omdat men op de eigen bevolking schiet dan ook zinledig is; dat verzoekende partij evenmin kan laten gelden dat zij tegen haar eigen volk dient te vechten daar zij geen Russische achtergrond heeft, zichzelf niet als Rus (of Oekraïner) beschouwt maar eerder als een wereldburger en zij naast het Russisch evenzeer het Oekraïens spreekt; dat het gegeven dat ook private milities betrokken zijn bij de anti-terroristische operatie, zoals de Oekraïense autoriteiten het conflict benoemen, *in se* niets afdoet aan de wettelijkheid van het bestuur of van de militaire actie zoals verzoekende partij aangaf; dat de extremistische elementen waarnaar verzoekende partij verwijst, waarbij zij stelt dat deze de legitimiteit van de aanvallen op Donbas verder ondermijnen, zich (voornamelijk) bevinden in de zogenaamde vrijwilligersbataljons – hetgeen niet weerlegd wordt door de door haar neergelegde informatie en foto's van mensen en bewegingen die weinig subtiële nazisympathieën tentoonspreiden daar deze allen betrekking hebben op leden en sympathisanten van vrijwilligersbataljons en extreemrechtse groeperingen – en dat het niet volstaat om bepaalde extreme en dubieuze elementen aan te halen, zelfs in gevalle deze (in)direct door de autoriteiten worden gebruikt of gesteund, om de legitimiteit van de Oekraïense strijdkrachten of autoriteiten te ondermijnen en er verder geen informatie voorhanden is dat deze vrijwilligersbataljons verplicht mensen rekruteren, waardoor er geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoekende partij in dergelijke bataljons onder druk zou worden ingelijfd; dat er geen aanwijzingen zijn dat er in het huidige conflict sprake zou zijn van grootschalige en systematische mensenrechtenschendingen door het reguliere Oekraïense leger, waar zij mogelijks in de toekomst bij een volgende mobilisatie als reservist zou kunnen worden ingelijfd en dat verzoekende partij dan ook niet aantoonde dat er een reële kans bestaat dat zij in het kader van een (toekomstige) mobilisatie als reservist in het reguliere Oekraïense leger blootgesteld zou worden aan het risico om deel te nemen aan daden die ingaan tegen de basisregels van de menselijke omgang; dat de onwil van verzoekende partij om naar het front te worden gestuurd omdat zij (gewoon) wil leven en

schrik heeft voor oorlog een motief is dat ingegeven is vanuit een louter persoonlijk belang en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een oproeping als dienstplichtige of reservist en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, en, ten slotte, dat de vrees van verzoekende partij naar de gevangenis te worden gestuurd omdat zij geweigerd heeft aan de mobilisatie mee te werken louter hypothetisch is daar zij nog geen enkele oproeping heeft gekregen en de mobilisatie van reservisten door het leger volgens geijkte procedures verloopt en dat zelfs indien het hypothetisch karakter van haar vrees zou komen te vervallen, de voorziene gevangenisstraffen voor dienstweigering en desertie (twee tot vijf jaar) niet disproportioneel zijn waardoor ook op deze basis geen beschermingsstatus kan verleend worden. De Raad stelt vast dat verzoekende partij, in een poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, wederom blijft steken in het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de motivering van verwerende partij afdoende en concreet te weerleggen. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog aanvoert dat de leider van de extreemrechtse *Pravy Sektor* thans benoemd is tot opperbevelhebber van het Oekraïense leger en dat geenszins gesteld kan worden dat de *Svoboda*-partij weinig invloed heeft, daar door deze partij meerdere ministerposten met betrekking tot politie en binnenlandse veiligheid worden bekleed, stelt de Raad vast dat dit blote beweringen betreffen die door verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie worden onderbouwd. De motivering van verwerende partij dat dient te worden besloten dat de door verzoekende partij verklaarde politieke en gewetensbezwaren onvoldoende zijn om internationale bescherming te rechtvaardigen blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij nog opwerpt dat zij als Russisch sprekend Oekraïner behoort tot de sociale groep van etnische Russische Oekraïners waartegen in Oekraïne mensenrechtenschendingen plaatsvinden en dat zij ook tijdens haar gehoor reeds had aangegeven dat zij erover wordt aangesproken waarom zij Russisch spreekt en dat men een stempel 'pro-Russisch' toebedeeld krijgt wanneer men niet uitgesproken pro-Oekraïens voorkomt, bemerkt de Raad vooreerst dat verzoekende partij niet van Russische origine is (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 08/06/2015, p. 2). Verder blijkt uit haar verklaringen niet dat zij ernstige problemen zou hebben gekend omwille van het feit dat zij Russisch spreekt en zou haar louter de vraag zijn gesteld waarom zij Russisch spreekt zonder verdere gevolgen (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 08/06/2015, p. 9). Overigens spreekt verzoekende partij tevens Oekraïens (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 08/06/2015, p. 9). Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij louter omwille van het feit dat zij Russisch spreekt het slachtoffer is of kan worden van een persoonlijke en systematische vervolging, dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreffende de subsidiaire bescherming.

2.2.6. Wat betreft de door verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift toegevoegde usb-stick (bijlage 3), wijst de Raad er evenwel op dat de videofragmenten op de usb-stick niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe dit stuk niet in overweging.

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielselekt, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie*

waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie Zaporizha waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voormelde motivering ongemoeid laat, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij verwijst naar het evenredigheidsbeginsel stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij geen schending van het evenredigheidsbeginsel aannemelijk maakt. De Raad oordeelt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

Aangaande de bemerking van verzoekende partij dat *“verwerende partij in haar besluitvorming dient rekening te houden met het voor haar verkregen voordeel evenals het voor de verzoeker teweeggebracht nadeel”* wijst de Raad erop dat het proportionaliteitsbeginsel, in de mate dat verzoekende partij een afweging wenst tussen de negatieve beslissing en de gevolgen van de verwijdering, onder deze vorm in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.9. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,
mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT